

*Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly;
vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.*

V naší novodobé éře již dobře nechápeme představu skutečného šampióna. Nejblíže k tomu, abychom nějakého spatřili, máme v kolektivním sportu, když jeden hráč v týmu je mnohem kvalitnější než všichni ostatní. Když vstoupí tento hráč do hry v poslední minutě vyrovnaného utkání, ve kterém jeho tým pevně doufá, že strhne vítězství na svou stranu, jsou oči všech dychtivých diváků zaměřeny směrem k jejich jediné naději. Všichni hledí na něho. On je tím, ve kterého doufají, že to dokáže; proto je také tím, koho upřeně sledují.

Stejným způsobem odhaluje i náš zrak, kde je naše každodenní naděje. Kam upřeně hledíme? Na co pamatujeme? V koho skládáme svou naději?

Izajáš i Jakub chtějí, abychom si dobře uvědomili důležitost středu naší pozornosti. Chtějí, abychom věděli, že oči, které se každý den „zahledí do dokonalého zákona svobody“, hledí na toho jediného, který umožňuje „nabývat nové síly“. Oči, které se upřeně dívají do zrcadla Božího slova, aby lépe viděli sebe sama, svého Boha i svět kolem, patří těm, kdo se pak „vznášejí jak orlové“. Oči, které vidí svou vlastní závislost stále jasněji a Boží spolehlivost stále plněji, jsou oči těch, kteří „běží bez únavy“. Rostou v poznání Jeho coby svého šampióna a zázračné vítězství se stává jejich stále častější zkušeností. Skládají svou naději v Hospodina a uctívají Ho nikoli bezvýsledně. Vědí, že i to, co se zdá být v jejich denním chození pozemské a obyčejné, je dokladem Boží dobroty k nim a Jeho nevyčerpatelné přítomnosti v nich.

Žijeme ve světě, který se stále více podobá světu, v němž se stavěla věž v Babelu. Tehdy se zdálo, že neexistuje žádná hranice pro to, co lidstvo dokáže. V našem světě, kde lidstvo manipuluje vším, od digitálních obrazů po genetické kódy, znovu roste onen sebeklam naší vlastní nezávislosti na naší absolutní závislosti na Bohu.

Ve světě, jako je tento, Bůh stále volá všechny ty, kteří chtějí jasně vidět, jak závislí jsou a jak spolehlivý je On. Bůh nás zve, abychom svou veškerou pozornost a naději zaměřili na Něho.

Potom budeme těmi, kdo „běží bez únavy, jdou bez umdlení“. Potom se budeme i my „vznášet jak orlové“. Neboť Bůh, který nemůže lhát, promluvil.